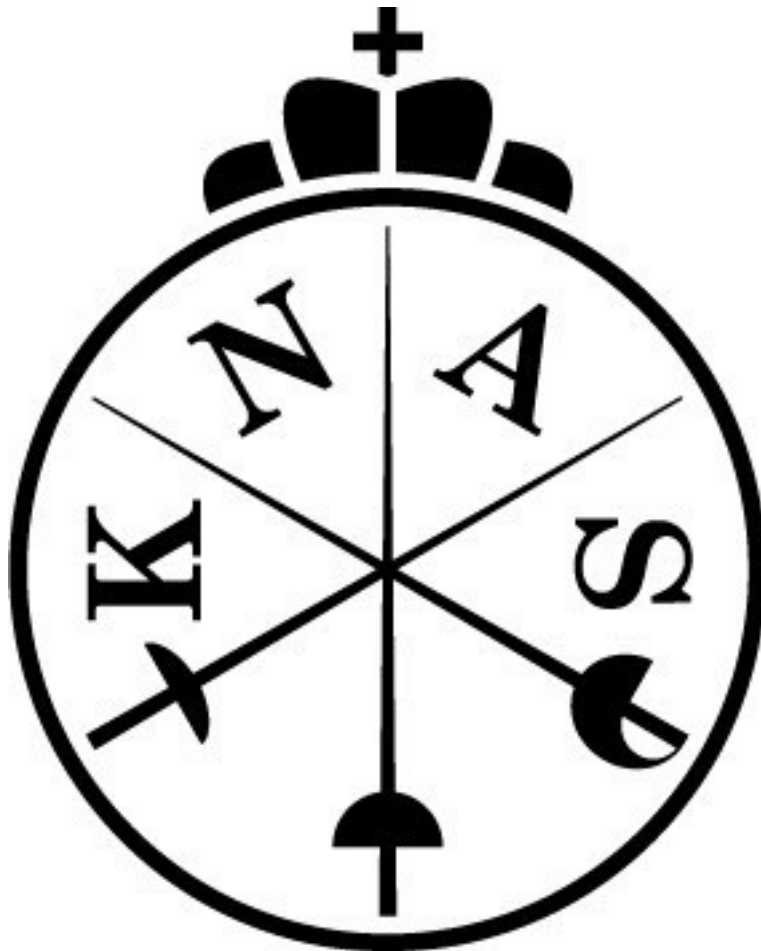

Passie voor schermen...

... van gecommitteerde leden!

Peter Sorber

Schermbelangen en heden:

Ik doe al vele, vele jaren aan schermen en floret is mijn voorkeurswapen. In de jaren negentig mocht ik mij één van de besten in Nederland noemen daar ik tot tweemaal toe in de finale stond van het NK. In 1999 bereikte ik voor het laatste het podium. Vandaag de dag ben ik lid van Schermcentrum Amsterdam maar hoewel ik me met veel plezier binnen de vereniging beweeg kennen de meeste mensen mij van mijn werk voor SISTA, de stichting die elk jaar het SISTA-Rana toernooi en de SISTA-US wedstrijd organiseert.

Motivatie voor Voorzitterschap:

Het schermen is een fantastisch mooie sport. Ik heb de ambitie om zoveel mogelijk mensen kennis te laten maken met deze sport en de ervaring leuker en boeiender te maken voor hen die het al doen. In het dagelijks leven ben ik verantwoordelijk voor de totale on-line verkoop van TNT Post. Een traditioneel bedrijf met hechte normen en waarden waar het toch lukt om met vernieuwingen iets toe te voegen zonder het bestaande tekort te doen. Dat is wat de schermsport nodig heeft en met inzet van iedereen want we zijn nog met te weinig om ons tweespalt en verdeeldheid te kunnen veroorloven. Zoals we in SISTA een samenwerking hebben gerealiseerd van vele verenigingen in Amsterdam is een voorbeeld van hoe we de handen in een moeten slaan. Gebouwd op een stevig fundament is het sabeltoernooi al jaren een wereldbeker-satellietwedstijd waardoor in Nederland jaarlijks een toernooi plaats heeft waar ook wereldtoppers naar toe komen.

Plannen:

Ik ben in de vele jaren dat ik actief ben in de schermsport en vanuit mijn achtergrond naar de mensen gaan kijken vanuit een doelgroepenbenadering:

1. Het is van groot belang nieuwe mensen kennis te laten maken met de schermsport. Jong en oud. Valide of met een handicap. De drempel om eens een keer te komen kijken en meedoen, moet zo laag mogelijk zijn. De zichtbaarheid van de sport moet groter en via initiatieven als het Witte Vlekkenplan zullen meer mensen worden bereikt en in de gelegenheid zijn om kennis te maken.

2. Voor diegenen al lid zijn, is het van belang om die te binden en te boeien. Hier is een goede sfeer en een goed georganiseerde vereniging van belang. Tevens een trainer die weet hoe hij/zij de verschillende leden weet te motiveren. Uiteraard zijn goede faciliteiten hierbij onmisbaar.
3. De wedstrijdschermers zoeken ook competitie buiten hun eigen club. Dit begint met uitwisseling tussen clubs, puntentooernooi tot aan grote nationale en internationale wedstrijden. Te vaak wordt vergeten dat goede sfeer en organisatie een stimulans zijn om dit vaker te doen.
4. Voor de topsporters gelden andere regels. Zij doen een extreme opoffering om het hoogst haalbare te bereiken. Maar ook voor hen geldt dat er een balans moet zijn tussen wat zij er in stoppen en mate van ondersteuning die ze ontvangen.
5. Tenslotte zijn er nog de oud-schermers. Zij hebben goede herinneringen aan de sport maar zijn door verschillende, vaak triviale, redenen gestopt. Mijn ervaring is dat zij vrij gemakkelijk over te halen zijn om weer te komen meedoen.

Belangrijke persoonlijke drijfveren:

Mijn rol als voorzitter is om deze vijf groepen te activeren. Dat kan ik niet alleen, dat moet samen met de individuele leden, trainers, verenigingen, commissies en het bestuur. Hierbij kijk ik niet naar scherpe tegenstellingen in belangen of personen maar zoek ik naar de overeenkomsten, het gemeenschappelijke. Zoals breedtesport en topsport vanzelf in elkaar overlopen en niet zonder elkaar kunnen terwijl er wel verschillende behoeftes bestaan.

Tenslotte

Wat we ook gaan doen en hoe we het gaan doen, laten we voor ogen houden dat we verbonden zijn door een zelfde passie: Het schermen! Of het nu degen, sabel of floret is.

Bert Van De Flier

in 1975...

35 jaar en kilo later

Schermbeloften en heden:

Verdienstelijk scherman op degen: 9 nationale titels equipe, 7 jaar lang teamcaptain van het Nederlands equipe. Via technische commissie en secretaris van het bestuur verkozen tot voorzitter van de KNAS in 1983. Ontwikkelaar van de methode om de weging van wedstrijden objectief te maken waardoor een algemeen aanvaarde, objectieve ranglijst mogelijk werd. Introduceerde Dames Degen als onderdeel op de NK's. Was instrumenteel in de verwerving van de FIE "A" status voor de Airborne Trophy (heren degen) en Neerland Trofee (dames degen). Leidde de organisatie van Europees Jeugd WK in Gouda 1990 en het WK senioren in Den Haag, 1995. Medeoprichter van de Europese Schermbond. Diende de FIE in vele functies waaronder de tuchtcommissie.

Motivatie voor Penningmeesterschap:

Na mijn afscheid als Voorzitter in 1995 heb ik me primair beziggehouden met het Internationale schermgebeuren. Daarbij was het gelukkig mogelijk om de KNAS goed te kunnen blijven volgen. Tevens was ik op alle Congressen tussen 1995 en dit jaar al dan niet samen met 1 van de zittende bestuursleden de vertegenwoordiger van de KNAS.

En al die jaren bleef ik ook gewoon lid van een Nederlandse vereniging n.l. de SV KLM, waar ik graag wanneer ik onderweg was naar weer een toernooi of vergadering even langskwam op de clubavond.

Daarnaast waren er met regelmaat de bijpraatgesprekken met mijn goede vrienden Gert Jan Bunck en Henk Kenter. En op wedstrijden waren betrokken KNAS vrijwilligers als Martin Ariaans en Alexander Heeren ook in staat om me goed op de hoogte te houden.

Tegelijkertijd was het op afstand er naar kijken wel heilzaam. Problemen worden een stuk zichtbaarder omdat mensen wat openlijker met je praten, je hebt zelf geen echte agenda dus men is wat genuanceerder als men contact met je heeft.

De positie binnen een Internationaal bestuur gaf me tevens de gelegenheid om met regelmaat in de keuken te kijken bij collega schermbonden. En het eerste wat opviel was dat de

problemen die bonden hebben op zich uiteenlopen, maar op het moment dat je naar de grootte van de bond kijkt zijn de problemen redelijk hetzelfde. (m.u.v. Belgie, maar dat ligt voor de hand)

Kleine bonden zitten meestal met een heel pakket aan on vervulde wensen ten gevolge van de beperkte financiën. Grotere bonden hebben daar vaak wat minder last van omdat er wat meer contributies binnen komen en ook de kans op wat sponsorship gaat toenemen als je meer leden hebt. Een Touche met een oplage van 2500 stuks is gewoon minder interessant dan een het Franse bondsblad met zo'n 90.000.

Voeg daar nog bij dat grotere bonden veelal ook wat meer goede resultaten hebben en de zaak is vrij duidelijk.

Wat alle bonden echter gemeen hebben is dat er een groep is die van mening is dat er te weinig gecommuniceerd wordt, de bond te weinig openheid kent en dat er vriendjespolitiek wordt bedreven..

Dus praat men veel over een meer open structuur en betere dialogen etc. etc.

De werkelijkheid valt bijna altijd nogal mee. Mensen die werkelijk geïnteresseerd zijn weten meestal wel de weg te vinden om aan de informatie te komen. Zo staat vrijwel alles wat we zoal doen op de website. Maar je moet er dus wel iets voor doen; n.l. het even opzoeken.

Daarnaast liggen aan sommige besluiten een absoluut oerwoud aan regeltjes ten grondslag waar een bondsbestuurslid (met hulp van het bondsbureau) rekening mee moet houden wanneer hij of zij een beslissing neemt. Dat geldt voor de regels in het handboek Schermer want vrijwel alles wat daarin staat heeft wel wat te maken met de subsidiestroom en als wij als bestuur daar fouten mee maken zijn de schermers er later de dupe van. Maar nog meer dan het handboek Schermer, geldt dit voor het werkgebied van de penningmeester. Iedere 4 jaar voelen onze subsidiegevers de noodzaak om weer heel veel nieuwe regels op te stellen in de z.g.n. Sportagenda.

De boel niet goed nakijken kost meteen geld.

Van kinds af aan werd bij mij in de familie altijd aan mij gevraagd om bij polissen, contracten, huurvoorwaarden, hypotheeken etc. de kleine lettertjes "even te lezen"

De reden was dat de regeltjes die instanties maken mij om de een of andere reden altijd mateloos hebben geïnteresseerd, terwijl veel mensen daar juist helemaal geen trek in hebben.

Dus zijn die nieuwe regels van NOC-NSF, FIE, IOC, EFC en VWS etc. voor mij een bron van plezier, vooral om te kijken hoe we die zo goed mogelijk in ons voordeel kunnen aanwenden..

Belangrijke persoonlijke drijfveren:

Het hebben van de nodige vriendschappen binnen deze kringen iets waar je veel aan hebt. De tijd van "ouwe jongens krentenbrood" is weliswaar voorbij en dat is ook wel goed. Maar je kunt toch in de wandelgangen veel opsteken waar je je bond mee verder kunt helpen.

Daarom wil ik dus best een tijdje blijven als penningmeester om ervoor te zorgen dat we onze schatkist niet plunderen en tegelijkertijd hem regelmatig bijvullen. Bij voorkeur ook met wat nieuwe “stabiele” geldstromen via sponsoring e.d. Ook al begrijp ik de beperkte “return on investment” van de huidige KNAS als geen ander. Toch moet het kunnen.

Dat ik daarnaast als schermer een ontzettende liefde voor de sport heb leid er toe dat U niet van mij mag verwachten dat ik me alleen met de centen zal bezighouden. Ik heb wel degelijk een mening over top en recreatiesport en ben niet bang om wijzigingen voor te stellen als die in het belang van onze bond zijn. Mijn leidraad bij het maken van beslissingen dateert al van 1932 en wordt in de wereld van Rotary gebruikt.

1. Is het waar?
2. Is het billijk voor alle betrokkenen?
3. Bevordert het onderling vertrouwen en vriendschap?.
4. Komt het alle betrokkenen ten goede?

Bedenk wel dat punt 4 ruim gezien moet worden. Niet alles is prima verdeeld over alle leden als er iets goeds gebeurt. Een “witte vlek” oplossen in Groningen helpt de mensen in Zeeland niet. Maar iedereen zou moeten snappen dat dat geen reden is om dus Groningen dan ook maar niet te doen. Volgende misschien in Zeeland enz.

Ik hoop U een beetje inzicht te hebben gegeven in mijn motieven en plannen. Iedereen die met me van gedachte wil wisselen kan dat altijd doen op bvdf@eurofencing.info of als U na 12 Juni met me verder wilt op penningmeester@knas.nl.

Tenslotte

Oh ja; in het dagelijks leven ben ik eigenaar van een klein bedrijfje in de aerospace industrie, Voorzitter van de Kamer van Koophandel voor de Benelux in Colorado, heel gelukkig getrouwd met Dr. Dixie Davis en heb een zoon (Roger) en een dochter (Valerie) die beide in Nederland wonen. Ik ben erg vaak in Nederland en dan meestal op mijn boot te vinden. Maar ik kom graag bij een club langs als men vragen heeft of gewoon wat wil bijkletsen.

Lilian Quant

Schermbelieden en heden:

Ik scherm sinds 2002. Ik ben betrokken bij het runnen van de schermclub in Almere en help als vrijwilliger alweer enkele jaren bij breedtesportactiviteiten als het jeugdkamp en het jeugdpuntentournooi.

Motivatie voor Secretaris:

Ik heb een kritische houding gehad naar sommige delen van het georganiseerd schermen en in het verleden ook naar de bond.

De positieve ervaringen die ik heb opgedaan tijdens het werken met de KNAS als medeorganisator van het JeugdPuntentournooi, het KNAS schermkamp, het werken met het brassardsysteem en het volgen van de cursus sportleider/schermleerleraar 3 hebben mij enthousiast gemaakt.

Ik krijg nu de mogelijkheid om op een positieve en constructieve manier mee te denken en te bouwen aan een optimaal klimaat voor schermend Nederland. Natuurlijk kunnen er altijd dingen beter, maar als je er open voor staat en in contact blijft met de mensen dan kun je dit samen bewerkstelligen.

Goede stuurlied staan aan wal, maar op deze welvarende KNAS-boot hebben wij zeer kwalitatief goede, enthousiaste en positieve mensen die hun blik gevestigd hebben op de brede horizon van het schermen.

Belangrijke persoonlijke drijfveren:

Ik vind dat iedereen zijn steentje moet bijdragen in de rol die het beste bij hem of haar past. In zo'n kleine sport ben je al snel betrokken bij meerdere zaken en je moet dan ook goed uitkijken dat de omgeving begrijpt dat je het vrijwilligerswerk niet voor je eigen ego doet maar dat je oprecht probeert iets positiefs bij te dragen.

Hanneke Rossino

Schermbelieden en heden:

Sinds 2000 ben ik enthousiast recreatief schermer op degen en sabel bij SV DE Vrijbuiters in Gouda. Binnen enkele maanden heb ik mij beschikbaar gesteld voor de functie van voorzitter, omdat onze voorzitter ging verhuizen. Ik vind het erg belangrijk dat een bestuur compleet is en met name geleid wordt door een goede voorzitter. Ik heb mij 9 jaar lang ingezet voor De Vrijbuiters en heb mijn functie overgedragen in oktober 2008, toen ik bestuurslid Breedtesport a.i. werd.

Motivatie voor bestuursfunctie breedtesport:

Zoals de meesten nog wel zullen weten, werd Ad van der Weg niet gekozen op de ALV in 2008 voor functie van bestuurslid Breedtesport, omdat er dan mogelijk belangen verstrengeling zou ontstaan. Ad is namelijk een van de meest actieve initiators van schermevenementen in Nederland op het gebied van de breedtesport. Als je dan ook financiële beslissingen op diezelfde terreinen moet nemen, is dat ongewenst. Omdat diverse activiteiten op het gebied van breedtesport dreigden te stagneren, heb ik mij beschikbaar gesteld. Als het gaat om breedtesport zaken gaat dan heb ik het over de dingen die geregeld moeten worden om ruim 90% van de schermers en verenigingen te bedienen! Het is dus erg belangrijk dat deze portefeuille goed beheerd wordt.

Mijn beeld van de KNAS als organisatie was tot die tijd niet erg positief: wat hadden wij als vereniging aan de KNAS? Wij zagen nooit iemand en er werd weinig georganiseerd, althans zo leek het. Wij gingen wel naar invitatietoernooien, maar verder hield het eigenlijk op. Dit beeld, zoals mij inmiddels duidelijk, deed opgeld voor vele recreatieve verenigingen. Wij gingen dus eigenlijk ook nooit naar de ALV. Eigenlijk kun je dus oprecht de vraag stellen of wij ons als vereniging wel goed geïnformeerd hadden over onze KNAS bond!

Ik ben dus zeer gemotiveerd in het bestuur van KNAS gestapt, want ik ben van mening dat als je vindt dat er dingen moeten veranderen, dat je dan ook niet te beroerd moet zijn om zelf daarin te investeren.

Breedtesport bestuurslid sinds oktober 2008:

Als eerste heb ik mij gericht op de continuering van een aantal activiteiten en er voor te zorgen dat een aantal zaken zouden worden opgepakt. Al redelijk snel had ik door dat de balans in de aandacht van het bestuur met name lag bij topsport en wedstrijdsport. Daar ging veel geld in om door de subsidies die vanuit NOC*NSF onder meer beschikbaar werden gesteld. Breedtesport kwam er in mijn beleving erg bekaaid af.

Inmiddels is dit duidelijk veranderd en is een duidelijke afspraak gemaakt binnen het bestuur, dat 1/3 van de contributiegelden worden besteed aan pure breedtesport activiteiten/zaken. Dit is in de jaren daarvoor absoluut niet het geval geweest want dan werd ongeveer 1/10 van het contributiegeld besteed voor zaken als opleidingen, vereniging ondersteuning, materiaal voor clinics etc.

Ik ben van mening dat wij in korte tijd geweldige resultaten hebben behaald zoals:

1. de vervolmaking van het opleidingen programma voor schermtrainers
2. witte vlekkenplannen draaien op meerdere locaties en leveren nieuwe leden op
3. een materiaaldepot voor schoolclinics en witte vlekken plan is ingericht en draait goed
4. een sponsor is gevonden voor het scherpaspoort en deze wordt dit jaar gerealiseerd
5. een recreatief toernooien circuit voor senioren gekoppeld aan veteranen is gestart
6. brassardboekje 2 is klaar en 3 wordt dit jaar gepresenteerd
7. middels een uitgebreide enquête hebben ruim 1000 leden zich uitgesproken over de meeste KNAS activiteiten en deze uitkomsten worden in beleidvorming meegenomen

en er zijn nog meer activiteiten onder handen van mij en natuurlijk de Commissie Breedtesport.

Belangrijke persoonlijke drijfveren:

In het dagelijks leven houdt ik mij al 27 jaar bezig met waarheidsvinding en integriteit. Eerst 17 jaar bij de politie en daarna in het bedrijfsleven, waar ik manager Integriteit en Fraude & Criminaliteit Bestrijding ben bij een financiële dienstverlener. Rechtvaardigheid, openheid, transparantie, het hoort allemaal bij integriteit wat nog het beste samen te vatten is als **zeggen wat je doet en doen wat je zegt**. Dit principe is voor mij de kurk waarop ik drijf en dat is in mijn privé niet anders dan in mijn beroep en daarom wil ik dit ook terugvinden binnen het bestuur van de KNAS. Ik ben daarom erg blij met de komst van Bert van de Flier en Lilian Quant als ad interim bestuursleden, want ik heb hen leren kennen als eerlijke en kritische bestuursleden waar je van op aan kunt. Daarnaast heb ik alle vertrouwen in de nieuwe kandidaat voorzitter Peter Sorber. Wij hebben slechts kort geleden voor het eerst kennisgemaakt, maar ik heb van hem een professionele indruk gekregen. Belangrijk vind ik dat deze kandidaten geen 'last hebben' van eventuele belangenverstrengeling, want dat maakt

besturen complex en haast onmogelijk. Aan Etienne van Cann heb ik de afgelopen 1,5 jaar een goed medebestuurder getroffen, die ontzettend veel tijd en energie steekt in de topsport portefeuille en daar helaas niet altijd de waardering voor krijgt en dat is erg jammer.

Tenslotte

Een van de kritieken op het KNAS bestuur is geweest, dat dingen onduidelijk zouden zijn, er vriendjespolitiek wordt bedreven en meer van dat soort zaken. Ik kan dit ten stelligste ontkennen, maar beter is nog aan te tonen hoe dat dan wel zit: inmiddels worden duidelijke contractafspraken gemaakt tussen de KNAS en schermers/verenigingen en anderen. In die contracten staat duidelijk wat de afspraak is, welke financiële vergoeding daar eventueel tegenover staat en de periode waarvoor de afspraken gelden. Er is dus geen onduidelijkheid meer tussen partijen en zij kunnen beiden nalezen wat werd afgesproken. Zo werden al duidelijke contracten opgesteld voor Witte Vlekken Plannen, Materiaal in relatie tot Witte Vlekken Plannen, de pilot Regiotraining in Noord Nederland en het opstellen en completeren van alle opleidingen voor schermtrainers.

Etienne Van Cann

Schermachtergrond:

- Topsporter
- Scheidsrechter
- voorzitter scheidsrechterscommissie
- voorzitter NK herstructureringscommissie
- lid NK-commissie
- lid topsportcommissie

Motivatie herverkiezing:

Nadat ik in 2007 het werk van mijn voorganger overnam, is het na drie jaar op de ongemakkelijke en veeleisende zetel van topsportbestuurslid tijd voor herverkiezing voor een tweede termijn. Hierbij past een terugblik. We hebben we een aantal dynamische jaren - de topsport eigen - meegemaakt: er waren zowel hoogte- als dieptepunten. Hoogtepunten waren de deelname van twee van onze atleten aan de Olympische Spelen, het resultaat van Bas in Peking en de derde plaats van Sonja op de afgelopen WK in Antalya. Dieptepunten waren het vertrek van de bondscoach floret, het niet kwalificeren van Sonja voor de Olympische Spelen en het opzeggen van het sponsorcontract door ECP, hetgeen leidde tot stopzetten van PITS floret.

Voorop heeft altijd gestaan en moet altijd staan, denk ik, het willen creëren van de optimale omgeving voor de topsporter en voor het talent. Eén van de bevindingen over de afgelopen drie jaar is dat dit niet eenvoudig is in een dynamisch veld van veranderende inkomsten, personele uitdagingen en tegenstrijdige gezichtspunten van omstanders en direct betrokkenen. Ondanks de enorme hoeveelheid werk die dit met zich meebrengt heb ik gelukkig het plezier in dit werk en de liefde voor de sport weten te behouden. Daarnaast ben ik enthousiast over het werk dat voor ons ligt: De opgelopen tegenvallers bieden immers een unieke gelegenheid om de topsport- en talentomgeving opnieuw in te richten! Tijdens de afgelopen discussiedag heb ik hier al over verteld. Hier volgt een samenvatting van die plannen. Daarnaast noem ik nog een aantal kernpunten uit de toekomstplannen.

Plannen

We staan met een aantal veranderingen t.a.v. PITS en het inrichten van onze talentopleidingen voor het unieke moment om die een nieuwe richting en impuls in te geven.

Kernpunten zijn:

- een concentratie van middelen blijft noodzakelijk en zelfs sterker dan voorheen, gezien het afgenomen budget voor topsport. Dit betekent dat een nationaal trainingscentrum, met een voltijdstraining onder leiding voltijdsbondscoach prioriteit heeft samen met het borgen van een optimale topsportomgeving voor Olympische potentials. De uitdaging is dit te realiseren met beperkte middelen.
- meer inzetten op talentontwikkeling en decentraliseren van talentopleidingen in plaats van gecentraliseerd op één plek: Papendal. De termen schrale versus vruchtbare grond zijn eerder in negatief opzicht gebruikt in een evaluatie over PITS. Het is zaak de talentprogramma's daar op te zetten waar wel vruchtbare grond is. Er dient een verbeterslag gemaakt te worden in de kwaliteit van de opleidingsprogramma's voor talentontwikkeling.
- opbouwen van een nieuwe en stabiele sponsorrelatie die ten goede komt aan de topsport.
- werken met innovatieve programma's ten behoeve van talentherkenning, training en opleidingen.
- betere communicatie door het voeren van twee discussiedagen over topsport in het jaar en een breder gedragen topsportbeleid door de samenwerking met een topsportcommissie. Eerder heb ik al genoemd dat het werk als topsportbestuurslid een enorme klus is, ondanks de uitstekende inzet van KNAS-Internationaal, KNAS-wedstrijden en onze topsportmedewerker. Dit is natuurlijk geen gezonde situatie. Daarnaast bestaat er het risico van niet breed gedragen besluitvorming. Daarom is afgelopen jaar besloten, naar analogie van de succesvolle breedtesportcommissie, een topsportcommissie op te zetten, waarin topsportbeleidszaken breed besproken worden. Dit leidt niet alleen tot een breder gedragen beleid, maar kan ook leiden tot kwalitatief betere beslissingen en efficiëntere communicatie hierover. Zo is de commissie nauw betrokken bij het vaststellen van nieuwe limieten, mogelijke veranderingen rond de opzet van NK's en de vorming beleidskeuzes over nationale topsportcentra.

Tenslotte

Wat me verbaast aan de presentatie van de niet door het bestuur voorgestelde kandidaten is:

- het gebrek aan respect voor de mening van de verenigingen die op de ALV van 2008 is uitgesproken over het vermijden van belangenverstrengeling in het bestuur. Immers twee van de vier kandidaten zijn ouders van topsportkinderen. Dit gaat niet alleen tegen de wens van de ALV in. Het beantwoordt ook niet aan de uitkomsten van de breed ingezette discussie hierover en de door NOC*NSF vereiste regels over goed sportbestuur.
- het gebrek aan het inhoudelijk communiceren over beleidsplannen. Er wordt echter alleen gesproken over de noodzaak tot betere communicatie, maar niet over de inhoud ervan.
- het gebrek aan betrokkenheid bij de kandidaten op de momenten in het jaar waar de wens tot betrokkenheid het grootst is: op de discussiedag heb ik er geen gezien.